

## Párt és pártépítés

### Feladataink a pártoktatás sikeréért

Az egyre élesedő osztályharc útvesztőjében, a gyakorlati élet feladatai között csak az tud eligazodni, aki felvértezi magát a marxizmus-leninizmus élenjáró elméletével. A gyakorlati munkát, ha nem világítja meg útját a forradalmi elmélet, tanítanak bennünket erre vezetőink, tanítóink. Ennek a jelét mindennapi munkánkban nem egyszer tapasztaljuk.

Azok a kommunisták, akik nem tájékoznak folytonosan látókörüket, nem növelik elméleti tudásukat, előbb-utóbb alkalmatlannak válnak arra, hogy egyre növekvő feladatainknak harcos végrehajtói legyenek. Ez vezette Pártunk Politikai Bizottságát, amikor ez év május 17-én határozatot hozott az oktatási munka megújításáért. Ez a határozat értékelte az elmúlt oktatási év tapasztalatait, s ennek alapján megjelölte most folyó oktatási év feladatát.

A mi pártbizottságunk, pártbizottságunk ezt a határozatot nem hajtotta végre és az oktatást az elmúlt évben is elhanyagoltuk. A közvelelő szentermelésben dolgozó elvtársak oktatását, de nem foglalkoztunk eléggé műszaki kérdéseinkkel sem.

A hiányosságnak a felismerése és megvitása arra kötelez bennünket, hogy kijavítsuk és megteremtjük ezen a téren előrehaladásunk feltételeit.

Ha megnézzük 1950—1951-es oktatási évadban történeteket és levonjuk abból a tanulságot, meg kell állapítani azt, hogy bár értünk el eredményeket, de távolról sem olyan, amit el kellett volna érni.

Nem hajtják végre a mi alapszervezetünk Pártunk Szabályzatainak 2. pontját, azt, hogy minden párttag kötelessége politikailag képezni magát. Ez különösen döntő az egyik legfontosabb frontszakaszon, a bányászoknál, ahol az 1950—51-es oktatási évadban politikai iskolánknál teljesen lemorzsolódtak a hallgatók. Nem vették komolyan az oktatás fontosságát azok sem, akiket Pártunk megismert az előadók tanítsa a marx-lenini elméletet. Mint Lengyel János, Buzai Mihály stb. elvtársak. Akik csak egyszer-kétszer vettek részt a propagandista szemináriumon és utána csak felszólításra voltak hajlandók megjelenni.

A pártoktatás elhanyagolása nyomja rá a bélyegét arra is, hogy tervteljesítésünkben 80—85 százalékon állunk.

Az Ernő- és Ferenc-mező dolgozó politikai felkészültség nélkül, nem látva a nagy célokat, akik az ötéves tervben előttünk állnak, nem tudják tervüket 100 százalékra teljesíteni.

De az oktatás lebecsülése megmutatkozott az 1950—1951-es oktatási évadban a műszaki vezetőik, a műszaki közpénztárosok és egyéb szellemi dolgozóknál is, akik szintén állandó elfoglaltságukra hivatkozva, nem vették komolyan az oktatás jelentőségét.

Ezeket a súlyos hibákat 1951—1952-es oktatási évadban sürgősen fel kell számolni és a Politikai Bizottság május 17-én hozott határozatát végre kell hajtani.

Nézzük meg, most mintegy referálunk, mit tettünk idáig munkánk megújítása érdekében, milyen eredményeket értünk el a bányászok politikai oktatásában.

Két hónap telt el azóta, hogy 1951—1952-es oktatási évet megindítottuk, az eltelt idő éppen elegendő ahhoz, hogy lemérjük munkánk eredményét.

Előljáróban megállapíthatjuk, hogy a Pártbizottságunk egészében megoldotta azt a feladatot, amelyet a Politikai Bizottság május 17-i határozata megjelölt.

Egész párttagságunk kb. 45 százalékát és számos pártönkivüli dolgozót bevont az oktatásba, gondoskodott arról, hogy a pártoktatási év megindulására elegendő propaganda legyen képezve.

Alapszervi vezetőségeink azonban annál kevésbé oidották meg a rájuk váró feladatokat. Elsősorban nem beszéltek meg külön-külön az oktatás különböző formáiba jelölt elvtársakkal az oktatás fontosságát, nem vizsgálták meg egyenként az elvtársak képzettségi fokát, s azt sem, hogy idáig milyen oktatási formában vettek részt.

Ezt a fontos munkát papíron, íróasztal mellett végezték el, így aztán nem csoda, hogy olyan elvtársak kerültek ismét arra a politikai iskolára, amin tavaly is tanultak. Vagy olyan elvtársak kerültek középfokú politikai iskolára, akik nem eléggé képzettek. Azt is meg kell állapítani, hogy a Pártbizottság és az alapszervezetek nem tettek meg mindent arra vonatkozólag, hogy a határozatoknak megfelelően menjen az oktatás. Továbbra is fennáll az a súlyos hiányosság, ami az 1950—51-es oktatási évben fennállott, hogy a bánya alapszervezetnél ezideig még egyetlen politikai alapfokú iskolánk nem lett megtartva, bár az előadók részére az előadás megtörtént. Szemináriumi hallgatók csak egy esetben jöttek össze létszámuk három fő volt.

Kivéteit képez a Cseri-akna, ahol a beindulástól kezdve 20—24 hallgatóval rendszeresen megtartják az előadást, aminek az eredménye megmutatkozott abban is, hogy a Cseri-üzem 1951 október s november hónapban is 100 százalékon felül teljesítette tervét. Evi tervüket pedig december 21-ére tett felajánlásuk helyett december 15-re fejezik be.

amihez feltétlen hozzájárul a politikai oktatás, s ezzel kapcsolatosan az öntudatuk fejlettsége is. Hiányosság mutatkozik az alapfokú politikai iskolák előadóinak kérdésében is. Nincs biztosítva az előadók száma és a kellő ellenőrzés.

Szükség volna 14 főre és csak 7 előadó van, de még ezek közül is vannak olyan elvtársak, akik nem jelenek meg rendszeresen a propaganda szemináriumon, mint Hornyacsék János és Juhász Rudolf elvtársak, akiket a Pártbizottság a bánya alapszervezetnél mint előadót bízott meg. Ugyancsak György János elvtárs, aki szintén nem jár el az előadásokra.

Ezek a hibák erősen hátráltatják a propagandista szeminárium munkáját is.

amihez feltétlen hozzájárul a politikai oktatás, s ezzel kapcsolatosan az öntudatuk fejlettsége is. Hiányosság mutatkozik az alapfokú politikai iskolák előadóinak kérdésében is. Nincs biztosítva az előadók száma és a kellő ellenőrzés.

Szükség volna 14 főre és csak 7 előadó van, de még ezek közül is vannak olyan elvtársak, akik nem jelenek meg rendszeresen a propaganda szemináriumon, mint Hornyacsék János és Juhász Rudolf elvtársak, akiket a Pártbizottság a bánya alapszervezetnél mint előadót bízott meg. Ugyancsak György János elvtárs, aki szintén nem jár el az előadásokra.

Ezek a hibák erősen hátráltatják a propagandista szeminárium munkáját is.

Nem hagyhatjuk figyelmen kívül azt a hiányosságot sem, hogy a hallgatók részére nem kaptuk meg a szükséges tananyagot többszöri sürgetés ellenére nem, ami szintén gátolja őket a tanulásban.

Meg kell állapítani, a Párt egyes funkcionáriusai, aktívái közül is számosan vannak olyanok, akik lebecsülik a Párt oktatását és nem vesznek részt benne.

Rossz példát mutatnak a becsületes dolgozóknak. Ezek azok, akik vizet prédikálnak és bort isznak, ezért nem is tudják megállni a helyüket úgy, ahogy kellene, mert aki nem tanul, az lemarad.

A jó politikai munkának, az eredményes politikai oktatásnak legelső sorban a termelés, a tervteljesítés a tükré. A mi vállalatunk tervteljesítése élesen megmutatja, hogy a politikai munka, az oktatási munka, amelyet végzünk, nem elegendő eredményes. Az imént felhozott Cseri példa világosan igazolja, hogy a pártoktatás mennyire összefügg a termeléssel, hogy a kettőt nem lehet elválasztani. Eppen ezért legelső s legdöntőbb feladatunk, hogy a pártoktatási munkát megújítsuk. Elsősorban arra kell törekednünk, hogy

minél több műszaki dolgozót és minél több vajúrt vonjunk be az oktatásba, hiszen rajtuk fordul meg elsősorban a termelés sikere.

Olyan dolgozókat kell képezni parancsnokká, akik éppen politikai felkészültségüknél fogva képesek átítani a megnövekedett feladatainkat, tudják mit jelent a tervteljesítés lemaradása.

akik a marxizmus-leninizmus elsajátításával nevelő munkát tudnak végezni a munkahelyeken és a munkások között. Általában meg kell tanítanunk őket arra, hogy a gyakorlati élet naponként felvetődő ezer kérdésében helyesen tudják alkalmazni Pártunk elméleti tanításait.

Ahhoz azonban, hogy ezt mind eredményesen megoldjuk, szükségünk van a pártfegyelmegszilárdítására, s ezen keresztül oktatási fegyelmegteremtésére. Következésképpen végre kell hajtanunk a Politikai Bizottság május 17-i határozatát, nem szabad előfordulni annak, hogy a pártoktatási napon más előadásokkal, gyűlésekkel zavarjuk az oktatás rendjét. Meg kell teremtenünk rövid időn belül a harcra kész, ütőképessé oktatási bizottságot, amelyik irányítani, ellenőrizni tudja az oktatás munkáját.

Ha mindezeket a kérdéseket jól és eredményesen oldjuk meg, nem marad el a hatás sem az ellenség elleni harcban, sem a termelésben.

Molnár Lajos.

### Adatok Rákosi elvtárs beszédéhez

1951 első felében tovább folytatódott a legnehezebb bányamunkánk: a jövesztés és a rakodás gépesítése. A bányauzemekben

munkába állítottak 144 villamos szénfúrógépet, 130 fejtőkalapácsot, 33 rotációs pneumatikus furógépet, nyolcvankilena furókalapácsot, három Ajtay—Szilárd-féle fejőgépet, két szovjet rakodógépet és egy szovjet dobasszombáját.

Nagy gondot fordítottak a szállítási gépesítésére is. Január 1-től június 30-ig üzembe helyeztek 13 szovjet gumiszalagot, három szalagítógépet, 121 Bamert kaparószalagot, egy hazai gyártmányú gumiszalagot, 15 rázócsuzda gépet, két nyersolajmozdonyt és 35 villát. Jelentősen hozzájárult a fenntartási munkák korszerűsítéséhez a felszerelt 70 szivattyú, 27 szovjet és 19 egyéb gyártmányú kompresszor. A munkahelyek szellőzési viszonyait 156 ventilátor felszerelésével javították meg. A különféle gépi berendezések meghajtására üzembe állítottak 413 meghajtómotort.

Az év második felében újabb gépeket kapott a bányászlat: mintegy 150 szénfúrógépet, 50 Ajtay—Szilárd-féle fejőgépet, 10 Szemán réselőgépet, egy „Petőfi” fejőgépet és 17 szovjet rakodógépet.

Még korszerűbbé tette a bányaszállítást az üzembe helyezett hét új gumiszalag, 9 szállítógép, 4 rázócsuzdagép, 31 kaparószalag. További 41 kompresszort, 42 ventilátort, 28 villát és ezeknek meghajtására 500 motort is küldtek a bányauzemekbe.

## A megyei pártértekezlet elé

Holnap ül össze Veszprémben a Megyei Pártértekezlet, hogy megválassza a megyei pártválasztmányt és hogy felmérje az elmúlt időszak alatt elért eredményeket. Ez a pártértekezlet jelentős határköve nemcsak Veszprém megye pártéletének, hanem egész termelésének, gazdaságának és politikai életének minden mozzanatának, fejlődésének.

Annak a Pártnak megyei értekezlete lesz holnap, amelyik gazdasági életünk motorja, fejlődésünk lendítője. Az a Párté, amelyik megemelte számunkra az ötéves terv óriási perspektíváit, amelyik az osztályharc következetes vitelén keresztül biztosított teremtett arra, hogy a munkásszótly hatálya, a proletárdiktatúra megszilárduljon.

hogy üzemeinkben, gyárainkban, mezőgazdaságunkban, valamennyi területen meginduljon egy forradalom, amelyik elsöpri a régit, elavultat, a rosszat és előre visz bennünket a szocialista jövő felé. Összeülnek megyénk legjobb párttagjai, pártaktivái és meghallgatják a megyebizottság beszámolóját, tanui lesznek a pártdemokráciának, amikor a megyei Pártbizottság elmondja, hogy az elmúlt időszak alatt mit végzett, milyen eredményeket ért el és milyen hiányosságok fordultak elő és emellett megyénk legjobb párttagjai, pártaktivái, mint a mi küldötteink megbírálják a Megyei Pártbizottság eddigi működését, hogy az üzemeinkben milyen eredményeket ért el és javaslatot tesznek majd arra, hogy miként lehet megújítani munkánkat, hogyan lehet fokozni eredményeinket.

Amikor a holnapi napra gondolunk, a Megyei Pártértekezlet napjára, meg kell hogy álljunk egy pillanatra, vissza kell néznünk a mi Pártértekezletünkre, a

Járasi Pártértekezletre és gondolni kell arra, hogy vajjon a mi elvtársaink, a mi küldötteink mit vihettek magukkal, a mi üzemeinkből miről számolhatnak be Veszprém megye küldöttei előtt a Pártértekezleten.

Vajjon beszélhetnek-e eredményekről, elmondhatják-e, hogy az elmúlt esztendő alatt Várpalota kommunisztái jól dolgoztak, vagy arról beszélhetnek-e, ami napjainkban mindannyiunkat kell foglalkoztasson, a tervteljesítés lemaradásáról.

A mi elvtársaink, a mi küldötteink eredményekről is beszélhetnek. Elmondhatják a Megyei Pártértekezleten, hogy volt ez esztendőben időszak, amikor jól végeztük munkánkat. Azt is elmondhatják, hogy a várpalotai bányászok sem rosszabbak a többieknél és bizonyítékul hozhatják fel azt, hogy tudják mi a kötelességük a Párttal szemben.

Megemlíti majd a november 23-i eredményeket, beszélhetnek a kommuniszták példamutatójáról, de beszélniük kell arról is, hogy adósa vagyunk a Pártnak.

Adósa vagyunk a nép államának sokezer tonna szénnek. Adósa vagyunk Inotának, Inota hősi építőinek, mert nem teljesítettük a tervünket.

Addig nem állhatunk nyugodtan a Párt és dolgozó nép elé, míg a tervünket nem teljesítettük és nem vagyunk adósa népünknek. Harca várpalotai bányászok! Harca kommuniszták, fogadjuk meg, hogy úgy dolgozzunk az elkövetkező időben, úgy teljesítsük kötelességeinket, terveinket, hogy a mi elvtársaink, a mi küldötteink holnap báran igényessék meg a Megyei Pártértekezletnek a megválasztandó választmányunk, a küldötteknek, a kommunisztáknak, hogy Várpalota szénbányászata volt u'olsó élegszer idáig, de többé nem lesz!

## Családomnak könnyebbséget jelent a jegyrendszer megszüntetése

November 30-án nagy izgalom fogott el, mikor reggel kezembe vettem a Szabad Népet s azt olvastam, hogy Rákosi elvtárs este 7 órakor beszédet mond a rádióban. Eppen éjjel tíz perccel okvetlen felkeltem, hogy meg tudjam hallgatni Rákosi elvtárs beszédét. En előre tudtam azt, hogy Rákosi elvtárs ebben a beszédében is, mint mindegyikben olyant fog közölni velünk, amely döntő jelentőségű életünkben, a szocializmus építésében.

A jegyrendszer megszüntetése nagy hatással volt mindannyiunkra, azonnal tudtam, hogy ez az intézkedés véget vet annak az állapotnak, hogy feleségeinknek fél és háromnegyed napokat kelljen ácsorogni, amíg egy árucikket megszerezhetnek, mert mint Rákosi elvtárs mondotta: ez az intézkedés elveszi a kedvüket azoknak, akik árut halmoztak. És meg fogják gondolni, hogy miért adják ki a pénzüket. Jól lehet, most a kulákoknak sok pénzüik van, de azért nincs olyan sok, ami egyszer el ne fogyna.

Helytelen egyeseknek az az állítása, hogy minden megdrágult. Ha jól meggondoljuk, láthatjuk, hogy a dolgozók számára fontos közszükségleti cikkek árához a bérük is arányosan emelkedett. Mi bányászok között vagyunk arra, hogy Rákosi elvtárs egyetlen beszédében sem mulasztja el azt, hogy a bányászokról szóljon. Ha valaki kétkelkedik Pártunk politikájában, az jöjjön el Várpalotára, vagy bármelyik bányauzembe és láthatja Rákosi elvtárs szavainak igazságát. Gépek sokasága segíti ma bányászaink munkáját. Eppen ezért igaz Rákosi elvtárs azon kijelentése, amelyet a tabányai értekezleten hangoztatott: tervünk teljesíthető.

Szeretnénk arról szólni, hogy családomnak milyen könnyebbséget jelent a jegyrendszer megszüntetése. Eddig a gyermekeimnek csak a legnagyobb nehézségek között tudtam cipőt venni. Előfordult az is, hogy cipőjének csináltatása miatt nem tudott iskolába menni. Nem azért, mintha nem lett volna pénzem új cipőt venni számára, de mindig úgy jártam, hogy az áruhalmozók felvásárolták az orrom elől. Most ezek a nehézségek nemesak az én részemre és minden dolgozó társam számára is megfognak szűnni, a jegyrendszer megszüntetése az árak és bérek felemelése folytán.

Ma, amikor nagy lépéseket teszünk előre a szocializmus építésében, az ellenség igyekszik sikereinket aláásni és azt nézi, hogy hol lehet eredményeinket elferdíteni. Ezért főleg itt Várpalotán, ahol az ellenség nem kevésbé rosszul dolgozik és valószínűleg most sem pihen a babéraján, minden meg kell tennünk, hogy a Párt és a kormány határozatát félre ne magyarázzák. A várpalotai pártbizottságunk az eddigieknél sokkal éberebbnek kell lennie. Népevelőin keresztül magyarázzák meg a dolgozóknak azt, hogy azok a dolgozók, akik sorozatosan hiányoznak, azok az ellenség táborát növelik.

Letki József  
szabványosista vajúró